

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תרמט

ערב שבת קודש פ' חיי שרה, מבה"ח כסלו
ה'תשס"ז

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ד שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ו שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

לעילוי נשמת

ותיק וחסיד אי"א עוסק בצ"צ באמונה

מסור ונתון לעשות צדקה וחסד

בעל מעשים ומרץ ורב פעלים

הרה"ח התמים ר' שניאור זלמן ע"ה

בן הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד

שגלוב

מקושר מאוד לכ"ק אדמו"ר מה"מ מליובאוויטש

ממיסדי ומנהלי הארגון "פרי"

לקרב את היהודים עולי רוסיה לאביהם שבשמים

ולהכניסם בבריתו של אאע"ה

המדריך והמשפיע שלהם ורבים השיב מעון

הפיץ תורה ע"י שיעוריו הרבים

ממנהלי ופעילי מבצע תפילין וכו'

השקיע כוחות רבים לטובת שכונת המלך

ולחיזוק כבוד רבני ליובאוויטש

זכה להעמיד דורות חסידים ואנשי מעשה

נפטר בשם טוב

כ"א תמוז ה'תשס"ז

ת' נ' צ' ב' ה'

נדפס ע"י הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי ז"ל מרת נחמה פייגא
וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובנם נתן הלוי ש' לאבקובסקי,
מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחווה מוסיא שיחיו שגלוב

ב"ה

דבר מלכות

3

כ"ז חשון - דאלאי גלות! / משיח ש"פ חי שרה. כ"ז מרחשון ה'תשמ"ז

זמן הגאולה

7

העליחות היחידה שנוחרה / הזמן הנוכחי ופי השבוע באור הגאולה

המעשה הוא העיקר

10

לצאת בהכרזה לכל העלוחים / הוראת למעשה בפועל

ניצוצות של משיח

11

בגופו הגשמי של משיח אין קבורה ואין שנינו / לקט קטעים קצרים ופזמונים בעניני גאולה

כתי"ק - פרסום ראשון

12

"זכויות" או מחלה? / צילומים נדירים מהגהת הרבי לשיחת פורים ה'תשמ"ז

Therefore, that bill which proclaimed that the "rights" of certain people must be protected and supported, should be seen for what it really is: It is depriving these people of the needed help! *Vitality*

In every society where the norms of justice and righteousness are followed, if someone climbs

for some way their right to be really protected (also from themselves), it is

up on a bridge and ~~attempts~~ *commit suicide* to jump into the river ~~and commit suicide (G-d forbid)~~, the alarm is sounded and the police, fire fighters, ~~ambulance~~ and "hostage negotiation teams" are called in. They use every means at their disposal ~~every~~ to stop the person from killing himself.

A bit of time goes by and the person who threatened suicide calms down, and then he is very thankful to those who stopped him from ~~committing suicide~~. *all have taken his right to commit suicide.* It would seem that this subject is really an elementary ~~matter~~ and it should have been simple

ments. ~~certainly~~ *Word of G-d stands unswayingly* and success will come with the divine blessings from above.

All nationalities and peoples can find common ground here, ~~to~~ cooperate to correct the misguided attitude for all peoples realize that everyone ~~is~~ *is* the description of "son-of-man" will otherwise be hurt!

The goal is to work for the correction of this ~~regressive~~ bill, and the sooner the better. The truth will ~~shine through~~ *prevail and* *The K forever.*

מוקדש לזכות התמימים השלוחים

לישיבת "תומכי תמימים - מלך המשיח" פורט לורדייל, פלורידה

ולזכות קהילת "מרכז משיח - 770" רוב הקהילה הרה"ח מרדכי ומשפ' שי' ענתו

המדורים "דבר מלכות" ו"זמן הגאולה" מוקדשים

לע"נ אורי אהרן יואל ב"ר יוסף ארי' לייב ז"ל ופאולין דות ב"ר יצחק ע"ה

ולעילוי נשמת ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה שנאל

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

ולזכות זוג' - תבלחט"א - מרת חי' רחל בת שפדינצא שנאל

ולזכות יוסף יצחק בן דייל פרומה שי' - לשנת הצלחה בלימוד ודרכי החסידות מתוך בריאות נכונה

ולזכות צבי בן חי' רחל - לרפואה שלימה וקרובה

ולזכות כל משפחתם שיחי' - לשפע ברכות עד בלי די:

אורי אהרן יואל בן מינדל זוג' בת'ה דות בת שרה - לזרעא חי' וקיימא

רחל יפה בת מינדל ושושנה חסי'ה בת מינדל - לזיווג הגון

דוד יעקב בן מינדל - לרפואה שלימה וברותניות ולזיווג הגון

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל: 917-403-5641

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: (04) 8715-770

דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

כ"ז חשון - "דאלאי גלות!"

הענין המיוחד שאירע בכ"ז חשון שאז הי' סיום ענין המבול לחלוטין - "יבשה הארץ", כלומר, באופן הראוי לישוב בני אדם, ולכן, בכ"ז חשון נצטווה נח לאמר "צא מן התיבה גו" • בכחו ויכלתו לצאת מהמצב של "מבול" - "דאלאי גלות", "דאלאי מבול!" והנתינת כח המיוחדת לזה היא בכ"ז חשון, ולאחרי זה מתחיל סדר חדש בכללות עבודתו • משיחת ש"פ חיי שרה, ז"ך מרחשון ה'תשמ"ג - בלתי מוגה

והנה, מכיון ש"התורה היא נצחית"⁵, מובן, שגם המאורעות והסיפורים שבתורה נצחיים הם⁶. ויתירה מזו: אפילו ענינים שהתורה עצמה אומרת שהם נתבטלו לאחרי זמן - הרי הם נצחיים, כפי שהדבר מתבטא בהלכה לפועל - בנוגע למתפיס בשבועת משה⁷, כמדובר כמ"פ אודות ביאור הרגצ'ובי⁸ בענין זה.

ועד"ז מובן בנוגע לעניננו - המאורע דסיום המבול בכ"ז חשון ("יבשה הארץ"), שאין זה סיפור שהי' בעבר בלבד, ובמילא "מה דהוה הוה", אלא זהו ענין נצחי (ככל עניני התורה), ולכן, יש ללמוד מזה הוראה בעבודת האדם לקונו כדלקמן.

ב. ענין ה"מבול" יתכן ושייך גם בחייו הפרטיים של האדם - ביחס למצבו הרוחני, כמובן בפשטות, ובפרט ע"פ המבואר בתו"א⁹ בפ"י הכתוב¹⁰ "מים רבים לא יוכלו

א. נוסף על ההוראה הנלמדת משבת מברכים חודש כסלו מידי שנה בשנה, ישנה גם הוראה הנלמדת מהקביעות המיוחדת דשבת מברכים חודש כסלו בשנה זו, הן בנוגע לפרשת השבוע - פ' חיי שרה, והן בנוגע לקביעות בימי החודש - בכ"ז חשון. הענין המיוחד שאירע בכ"ז חשון - מפורש בקרא': "ובחודש השני בשבעה ועשרים יום לחודש יבשה הארץ" - כ"ז חשון (לדעת ר' אליעזר, שזוהי הדעה הא' שהובאה בפרש"י², ומכיון שסדר בתורה הוא גם תורה, מוכח, שדעה זו היא הקרובה יותר לפשוטו של מקרא).

זאת אומרת, שבכ"ז חשון הי' סיום ענין המבול לחלוטין - "יבשה הארץ", נעשה גריד כהלכתה³, כלומר, באופן הראוי לישוב בני אדם [משא"כ לפנ"ז - אפילו לאחרי שילוח היונה (בפעם הב'), ואפילו לאחרי ש"חרבו פני האדמה"⁴, שעדיין לא היתה ראוי לישוב בני אדם, עד ש"יבשה הארץ" בכ"ז חשון], ולכן, בכ"ז חשון נצטווה נח לאמר "צא מן התיבה גו".

5 תניא רפי"ז.
6 ראה מכתבי תורה להרגצ'ובי מכתב צט - הובא בכללי התוהמ"צ ערך תורה.
7 הכוונה לשבועת משה ליתרו שנתבטלה אח"כ (שמות ב, כא. נדרים סה, רע"א. שמו"ר פ"א, לג. פ"ה, ד. פרש"י עה"פ).
8 צפע"ר עה"ת שמות שם. מפענצ"פ פ"ה ס"ב. וש"ג.
9 ר"פ נח.
10 שה"ש ת, ז.

1 נח ח, יד.
2 שם ז, יא, ח, ה. יג.
3 פרש"י עה"פ.
4 שם, יג.

Also
4) Most important, for those who feel that this form of conduct is correct and they continue to practice this deviation, in the end we see that it brings to the most horrible diseases and maladies, as we are presently discovering.
When we know that this trait is destructive, it is consequently no different from the attitude of the child who is born with the tendency
personally believe
excessive
and we honestly acknowledge
enough

to tear out his hair or bang his head against the wall - the tragic difference is only that this sickness is much more devastating because it destroys the life and the soul.

There are those who argue that an act which brings sensualistic pleasure and hedonistic gratification must be good. This rationalization is analogical to taking a deadly poison and coating it with sugar. Along comes someone and says, "I see sugar, I can't believe that there is poison in this sugar pill." To prove his words, he tastes it and swears it is sweet! Someone else may come along and say "I don't care if there is poison in the sugar, so long as I can enjoy the momentary pleasure of the sweetness, albeit in an abnormal fashion, I don't care what the consequences will be!" Certainly finally they themselves

Clearly and positively, anyone who will be fooled at first by these arguments of sugar coating will quickly change their minds, when they see the horrible results, and they will bitterly complain against those who misled them. And also those who saw what is going on and have not
~~Having established this analysis and evaluation, we may now understand that it makes no difference what causes an individual to presently choose this form of abnormal relationship. Even one who was born with this nature and was not educated in his youth to correct his inclinations, (no matter who is to blame) and is now an adult, must also be motivated to educate him/herself, now; for it is still just as destructive, it is still just as evil and abnormal etc.~~

why people for whom to prevent it from being
inclinations

(הטבע) - עדיין הוא מוטרד ומבולבל מטרדות הפרנסה.

וגם כאשר מראים לו שפרנסתו בדרך הטבע היא באופן בטוח - אינו מפסיק מלחשוב ולהרהר כיצד להגדיל את פרנסתו ע"י תחבולות שונות ומשונות!

ועד כדי כך שקוע הוא ומוטרד בעניני פרנסתו באופן ד"מים רבים", "מי המבול", עד שאפילו באמצע התפילה הרי הוא חושב ומהרהר בעניני פרנסתו; באמצע התפילה, בעמדו לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, הרי הוא חושב אודות "עצים"!! - היפך הסיפור הידוע אודות החסיד שהי' חושב ומהרהר בעניני חסידות באמצע המסחר!...

ג. [.] וע"ז באה ההוראה המיוחדת דכ"ז בחשון, שאז נסתיים המבול, "יבשה הארץ":

כאשר יהודי נמצא במעמד ומצב של "מבול" ח"ו, כנ"ל בארוכה, ישנה אפשרות שיפול ביאוש, באמרו שזהו דבר אבוד שאינו ניתן לתיקון. או לאידך גיסא - מכיון ש"עבר ושנה בה, הותרה לו"!¹⁶

[.] הנה על זה אומרים לו - שבזמנו של נח ה' מעמד ומצב של "מבול" בעולם כולו, ומבול זה נמשך "שנה תמימה", בתוספת י"א הימים שהחמה יתירה על הלבנה, כלומר, לא רק שנת הלבנה, אלא גם שנת החמה, ואעפ"כ, כאשר הגיע התאריך דכ"ז חשון - אזי נסתיים ענין המבול לחלוטין, עד ש"יבשה הארץ".

ועד"ז מובן בנוגע למצב של "מבול" במובן הרוחני (כנ"ל) - שלמרות שהוא נמצא כבר במצב זה משך זמן רב, "שנה תמימה", הן שנת הלבנה והן שנת החמה, וא"כ אין לך "עבר ושנה בה" גדול מזה - אעפ"כ, בכחו ויכלתו לצאת מהמצב של "מבול" - "דאלאי גלות", "דאלאי מבול"! והנתינת כח

לכבות את האהבה גו", ש"מים רבים הם כל טרדות הפרנסה והמחשבות שבעניני עוה"ז כו", וכמבואר בארוכה יותר בהמשך "מים רבים" (תרל"ו) לאדמו"ר מהר"ש¹¹ - שהשנה היא שנת המאה להסתלקותו.

ונקודת הדברים היא - שטרדות הפרנסה הם בדוגמת הענין ד"מים רבים", בדוגמת מי המבול, כלומר, כשם שהמים ניידים ואזלי ללא הפסק, כמו כן טרדות הפרנסה והמחשבות בעניני עוה"ז מטרדיים את מנוחת האדם ללא הפסק (כי המחשבה אין לה הפסק), עד שלא ישקוט מלחשוב ולהרהר אודות עניני פרנסתו.

דהנה, אע"פ שצריכים לעסוק בעניני הפרנסה ע"פ דרכי הטבע, וכמ"ש¹² "וברך ה' אלקיך בכל אשר תעשה", כלומר, שצריכים לעשות כלי בדרך הטבע להמשכת ברכת ה' - הרי ההתעסקות בפרנסה צריכה להיות בלא לב ולב¹³, בידעו שזהו "כלי בלבד, והעיקר הוא המשכת ברכת ה'.

אבל אעפ"כ, רואים בפועל שישנם כאלו שעוסקים בפרנסה באופן שהם טרודים ביותר בעניני הפרנסה, ולא מפסיקים לרגע מלחשוב אודות פרנסתם - "מאין יבוא עזרי"!¹⁴ כלומר, מהיכן תבוא פרנסתם!

וגם כאשר מביאים לו הוכחה שיש לו את פרנסתו בדרך הטבע, והראי' - שהוא כבר לאחר י"ג שנה, ולאחרי "בן עשרים לרדוף"¹⁵, והוא חי וקיים, וא"כ, בהכרח לומר שיש לו את פרנסתו בדרך הטבע, כי חיותו וקיומו אינם באופן נסי, כי אם באופן של התלבשות בדרך הטבע (פרנסה בדרך

(11) בתחלתו - פ"ד.

(12) ראה טו, יח. ספרי עה"פ. וראה קונטרס ומעין מאמר יז ואילך. ד"ה וידעת תרנ"ז. ובכ"מ.

(13) ע"פ ל' הכתוב - דה"א יב, לג. וכפ"י ויק"ד פכ"ה, ב. הובא בפרש"י עה"פ שם.

(14) תהלים קכא, א.

(15) אבות פ"ה מכ"ב.

(16) יומא פו, ב.

להלן פענוח של הצילום המופיע להלן בעמוד 15

In this case a bill which proclaims that the "rights" of these people must be protected and supported, should be seen for what it really is: It is taking away their right to be really protected (also from themselves); it is depriving these people of the vitally needed help! In simple physical terms it will bring even more suffering and pain to them, to their loved ones and to all society. Certainly all must be done to assure that this will not occur.

In every society where the norms of justice and righteousness are followed, if someone climbs up on a bridge and intends to commit suicide by jumping into the river, the alarm is sounded and the police, fire fighters, and "negotiation teams" are called in; and they use every means at their disposal to stop the person from killing himself.

As time goes by and the person who threatened suicide calms down, he is very thankful, to say the least, to all those who have taken away his "right" to commit suicide.

This subject is really an elementary one, and all nationalities and peoples can find common ground here, and cooperate to correct the misguided attitude.

The goal is to work for the correction of this bill, and the sooner the better.

The truth will prevail and the word of G d will stand forever.

המדרג מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והס בתוכס, בנאולה האמיתית והשלימה נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שחינו

המשך השיחה מעמוד 6:

מעלותיו. ועפ"ז מובן שאצל כאו"א מישראל שייך המעמד ומצב הכי נעלה - "תיבת נח", כי בכל מעמד ומצב שהוא נמצא, הרי בודאי ישנם רגעים מסויימים שבהם נמצא הוא במעמד ומצב נעלה ביותר - בדוגמת "תיבת נח".

ועד"ז לאידך - גם כאשר יהודי נמצא במעמד ומצב נעלה ביותר, הרי "ידע איניש בנפשי" שישנם רגעים מסויימים שבהם נמצא הוא במצב של "מבול" - לפי ערך וביחס לגודל מעלתו.

וכאמור לעיל - בכ"ז חשון ישנה נתינת כח מיוחדת בנוגע לב' הוראות הנ"ל, הן הענין ד"יבשה הארץ" (סיום המבול), והן הענין ד"צא מן התיבה".

"זכויות" או מחלה?

בקשר עם המאורעות באה"ק, הבאנו (בע' 14-15) ב' צילומים מיוחדים מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על דבריו בהתוועדות פורים ה'תשמ"ו – כפי שתורגמו לאנגלית – אודות ויכוח שהתעורר בזמנו על ה"זכויות" של אנשים מסויימים הזקוקים לרפו"ש (נדפס בספר "שיחות באנגלית" כרך 30 ע' 120) להלן פענוח הצילומים (התיבות שהוסיף כ"ק אד"ש מה"מ בכתי"ק סומנו בקו תחתי)

4) Also important: Those who feel that this form of conduct is permissible and they continue to practice this deviation, will in the end see that it brings to excessive, abnormal weakness and to the most horrible diseases and maladies, as we are presently beginning to discover.

When one knows the truth, that this trait is destructive, and is honest enough to acknowledge this fact, one will realize that it is no different from a child who is born with the tendency to tear out his hair, or bang his head against the wall. But there is a very tragic difference in that this trait when practiced is very much more devastating because it destroys, destroys the body and the soul.

There are those who argue that an act which brings pleasure and gratification is, or even must be good. This rationalization is analogical to taking a deathly poison and coating it with sugar. Along comes someone and says, "I see sugar, there is no poison in this sugar pill." To prove his words, he tastes it and swears it is sweet! Someone else may come along and say, "I don't care if there is poison in the sugar, so long as I can enjoy the momentary pleasure of the sweetness, albeit in an abnormal fashion, I don't care what the consequences will be!"

Certainly, they themselves will eventually very strongly complain against those who misled them, and also against those who saw what was going on and did not do all that was possible for them to do, to prevent it from happening.

It makes no real difference what causes an individual to presently choose this form of relationship. Even one who was born with this inclination, and was not educated in his youth to correct it (no matter who is to blame) and is now an adult, must also be motivated to educate him(herself, now; for it is still just as destructive, it is still just as abnormal, etc.

המיוחדת לזה היא בכ"ז חשון, שאז "יבשה הארץ" (סיום המבול). ולאחרי זה מתחיל סדר חדש בכללות עבודתו.

ד. נוסף על ההוראה דלעיל ביחס לקצה הכי תחתון (מצב של "מבול" במשך שנה תמימה), ישנה הוראה נוספת ביחס לקצה הכי עליון (כדלקמן), הוראה הנלמדת מהציווי "צא מן התיבה" (שנאמר בכ"ז חשון, מיד כאשר "יבשה הארץ"):

מבואר בחסידות בכ"מ¹⁷ (ובפרט במאמרי אדמו"ר מהר"ש¹⁸ – שהשנה היא שנת המאה להסתלקותו) שהמעמד ומצב שהי' בתיבת נח הוא "מעין" המעמד ומצב דלעתיד לבוא – כי במשך כל הזמן שהי' נח בתיבה לא הי' צריך לעסוק בחרישה וזריעה (ושאר המלאכות ד"סידורא דפת"¹⁹), מפני שכל צרכיו היו מן המוכן (וטירחתו היחידה הייתה להגיש לבעלי-חיים שבתביבה את מזונותיהם בזמן המתאים). ועד כדי כך – שבתביבת נח הי' הענין ד"וגר זאב עם כבש גו"²⁰ כפשוטו (כפי שנתבאר גם בהתוועדות שלפנ"ז²¹).

והנה, יש מי שטוען שהוא נמצא במעמד ומצב דתיבת נח: הוא חסיד ש"מונח" בעניני השכלה שבתורת החסידות, ואין לו עסק כלל עם ענינים של "חוצה" – הוא נמצא ב"תיבת נח", "מעין" המעמד ומצב שהי' בביאת משיח צדקנו²²? וא"כ, לשם מה עליו לעסוק בהפצת המעיינות חוצה כדי שעי"ז

17) מאמרי אדה"ז – אתהלך לאזניא ע' נז ואילך. אוה"ת נח (כרך ג') תרכח, א. תרסט, א ואילך. ועוד.
18) המשך מים רבים תרל"ו פפ"ב (עה פה). המשך וככה תרל"ז פצ"ה ואילךך (אם קנב ואילךך)

19) שבת עד, ב.

20) ישעי' יא, ו.

21) שיחת ש"פ נח ס"ז.

22) בהנחה אחרת (שי"ל ע"י "ועד הנחות התמימים" סט"ז) נכתב: "ביי אים איז דאָס משיח'ס צייטן, און אפשר איז טאָקע אַזוי".

יבוא משיח צדקנו ואז ילמדו תורתו של משיח – הוא עוסק כבר עכשיו בלימוד תורתו של נשיא דורנו!

וכאשר אומרים לו שאינו יכול להסתפק בעבודתו עם עצמו, אלא לפעול גם בחלקו בעולם – טוען הוא שיש לו ב"תיבת נח" את כל העולם כולו: "מכל החי מכל בשר", "מכל רמש האדמה", אפילו נחשים ועקרבים כו', וא"כ לשם מה עליו לצאת מן התיבה כדי לפעול בעולם, בה בשעה שיש לו את כל העולם כולו עמו בתיבה²³!

הנה על-זה באה ההוראה מהציווי ד"צא מן התיבה" – כלומר, שהכוונה היא לצאת מן התיבה ולפעול בעולם כפי שהוא מחוץ לתיבה, בהיותו במעמד ומצב דתחתון שאין למטה ממנו.

וזוהו כללות הציווי "צא מן התיבה" – שנח נצטווה לצאת מן התיבה ולעסוק בישובו של עולם, "ויטע כרם"²⁴, וכיו"ב, כלומר, לעסוק עם העולם כפי שהוא נמצא במעמד ומצב ירוד כו', ועד להגשמה שנפעלה בעולם עי"ז שלאחרי המבול הותר לאכול בשר כו'²⁵ (כמדובר פעם בארוכה²⁶) – ובמעמד ומצב זה יש לעסוק בבירור העולם.

ותיריה מזו: הציווי ד"צא מן התיבה" הי' לא רק ביחס לנח ובניו ונשותיהם, "אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך", אלא גם ביחס לכל בעלי-החיים שהיו עמו בתיבה, "כל החי אשר אתך מכל בשר . . . ובכל הרמש . . . הוצא אתך". ולכאורה אינו מובן: בשלמא יציאתו של נח מן התיבה תכליתה ומטרתה לפעול גם בעולם כפי שהוא מחוץ

23) בהנחה אחרת (שם) נכתב: יכולים לחשוב שבתביבה יש כבר את משיח ונמצאים בימות המשיח, ויתכן שזו אמנם המציאות (תרגום חפשי).

24) נח ט, כ.

25) שם, ג.

26) ראה לקו"ש ח"כ ע' 7 ואילך.

בגופו הגשמי של משיח אין קבורה ואין שינוי

[.] דהנה ידוע שישנם ג' מדריגות: משה, חנוך ומשיח. דמשה, הנה אף שמת מיתת נשיקין, מכל-מקום, הנה גופו טעון קבורה, שנקבר בהר נבו. וחנוך הוא למעלה מזה, דכתיב ב' ואיננו כי לקח אותו אלקים, מכל-מקום, הנה גופו נשתנה. ואמנם משיח יהי' נשמה בגוף גשמי וגופו הגשמי יהי' מקושר ומיוחד בלמעלה מעלה עד אין קץ.
(קטע מסאמר ד"ה על שלשה דברים ג' ה'תשי"ד - בלתי מוגה - סה"מ תשי"ג-תשי"ד ע' רלט)

אנו מקושרים אליו ובשבילנו אין למעלה מזה

[.] לפני ימים אחדים נכנס אלי אברך, וסיפר, מתוך התפעלות, שפעם אמר לו כ"ק מו"ח אדמו"ר שע"ז שיהי' מקושר אליו יהי' מקושר (על ידו) אל מי שהוא (הרבי עצמו) מקושר... בהיותו בהתפעלות, לא רציתי לקררו, אבל, לאמיתו של דבר, אין זה נוגע לנו (למי הוא - הרבי - מקושר), אנו מקושרים אליו, ובשבילנו אין למעלה מזה ("העכער פון דעם איז פאָר אונדז ניטאָ").

(משיחת ליל ב' אייר ה'שי"ת - בלתי מוגה)

הזכרת שמו של משיח - "צמח" - מזרזת יותר את ביאתו

. . . מבואר במאמרו הידוע של אדמו"ר המהר"ש ("לכתחילה אריבער") הקשר והשייכות דכפל לגאולה, ע"פ מארז"ל "חמש אותיות נכפלו וכולן לשון גאולה", וביניהם גם "צ', בו עתיד הקב"ה לגאול לישראל בסוף מלכות רביעית, שנאמר איש צמח שמו ומתחתיו יצמח". ולהעיר, שהזכרת שמו של משיח - "איש צמח שמו" - ממחרת ומזרזת עוד יותר את ביאת צמח, תיכף ומיד ממש.

(משיחת ז' ט' מרחשוון, כינוס השלוחים העולמי, ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

המדור מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולא"ה ע"ה בלוי מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הבהנים" ולע"ז וגותו הרבנית חנה חי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג יח"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

וענין זה קשור גם עם הקרבנות שהקריב נח אחרי יציאתו מן התיבה - כי כתוצאה מזה ש"וירח ה' את ריח הניחוח"³³ נפעל ענין השבועה ("לא אוסיף גו' לא אוסיף"³³, "כפל הדבר לשבועה"³⁴) אודות קיום העולם באופן ד"לא ישבותו"³⁵, ומבואר בחסידות בכ"מ³⁶ שהענין ד"לא ישבותו" מורה על גילוי הבחי' ד"לא שניתי" - ענין הנצחיות ובלי גבול.

וע"י כללות העבודה דבירור עניני העולם - באופן ד"צא מן התיבה" דוקא - פועלים את הענין ד"אלה תולדות פריץ"³⁷ ("ופרצת"), באופן נעלה יותר מאשר "אלה תולדות השמים והארץ"³⁸ (שגם שם נאמר "תולדות מלא") - מכיון ש"אלה תולדות פריץ" מורה על ענין של "ופרצת", באופן של בלי גבול.

ו. והנה, ב' ההוראות הנלמדות מהקביעות דשבת מברכים כסלו בכ"ז חשוון - הנם באופן דמן הקצה אל הקצה: ההוראה מסיום מצב המבול (יבשה הארץ) מתייחסת לאלו הנמצאים במצב של "מבול" - קצה התחתון. וההוראה ד"צא מן התיבה" מתייחסת לאלו הנמצאים במעמד ומצב בדוגמת "תיבת נח" - קצה העליון.

ויש לומר שנוסף לזה שב' הוראות הנ"ל שייכות לב' סוגים נפרדים בבני", שייכות ב' הוראות הנ"ל בעבודת כאו"א מישראל:

ידוע פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר שאסור לדבר "לשון הרע" אפילו על עצמו, ואדרבה: יהודי צריך להכיר ולדעת (גם) את 13 סיוס השיחה בעמוד 15

לתיבה, וכדי שיהי' לו סיוע בעבודתו, הרי הוא לוקח עמו גם את אשתו ובניו ונשי בניו, אבל לשם מה להוציא את כל בעלי- החיים מן התיבה, כולל נחשים ועקרבים - הרי בצאתם מן התיבה יכולים הם לגרום נזק כו', כפי שרואים מה שקרה אמנם בפועל ע"ז² שהוציאו את הנחשים והעקרבים מן התיבה, וא"כ, מהי התכלית בדבר?! - אלא ודאי עיקר הכוונה היא לפעול בעולם כפי שהוא במעמד ומצב ירוד ביותר (שיש בו נחשים ועקרבים המזיקים כו'), תחתון שאין למטה ממנו, ודוקא שם עושים דירה לו ית'.

ה. והנה, ע"י היציאה מן התיבה נפעל הענין ד"עולם חדש ראה"²⁷ - לא רק ביחס למעמד ומצב העולם כפי שהי' קודם המבול, אלא אפילו ביחס למעמד ומצב העולם כפי שהי' בתיבת נח:

תיבת נח הייתה מוגבלת ומצומצמת בגודלה - "שלש מאות אמה אורך התיבה חמישים אמה רחבה ושלושים אמה קומתה"²⁸, ותו לא. וע"י היציאה מן התיבה נפעל ענין של הרחבה, באופן ד"ופרצת"²⁹.

ותיירה מזו: ע"י היציאה מן התיבה נפעל (לא רק ענין של הרחבה במדה וגבול, אלא) גם הרחבה באופן של בלי גבול - כפי שהדבר מתבטא בציווי ד"פרו ורבו ומלאו את הארץ"³⁰ שהי' לאחרי היציאה מן התיבה (משא"כ בהיותם בתיבה שאז נאסרו בתשמיש³¹ כו'), מכיון שכללות הענין ד"פרו ורבו" קשור עם כח הא"ס המשכת הבלי גבול³².

33 נח ח, כא.

34 פרש"י עה"פ.

35 שם, כד.

36 ראה רד"ה החודש תרס"ו (המשך תרס"ו ע' קנו), תרע"ח (סה"מ תרע"ח ע' רעה).

37 רות ד, יח. כב.

38 בראשית ב, ד.

27 ב"ר פ"ל, ח.

28 נח ו, טו.

29 ויצא כח, יד.

30 נח ט, א.

31 פרש"י עה"פ נח ו, יח.

32 ראה בארוכה ד"ה שמח תשמח תרנ"ז.

לצאת בהכחה לכל השלוחים

א. מזה באה ההוראה בפועל שצריך להוציא בעמדתנו עתה בהתחלה ובפתיחה של "כינסו השלוחים העולמי":

לכל לראש – צריך לצאת בהכרזה ובהודעה לכל השלוחים, שעבודת השליחות עכשיו ושל כל יהודי מתבטאת ("באשטייט") בזה – שיקבלו את פני משיח צדקנו.

כלומר: כל הפרטים בעבודת השליחות של הפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, צריכים להיות חדורים ("דורכגענומען") בנקודה זו – כיצד זה מולך לקבלת משיח צדקנו.

וכמודגש בנושא הכינוס – "כל ימי חיך להביא לימות המשיח": כל עניני העבודה (בכל ימי חיך, ובכל יום עצמו – בכל פרטי ושעות היום) צריכים להיות חדורים ("דורכגענומען") ב"להביא לימות המשיח". לא רק "לרבות" (כפי שכתוב בכ"מ), שהוא (השליח) עומד ומחכה עד שמשיח יבוא ואז הוא יטול חלק בזה ויהנה מזה וכו', אלא – "להביא", הוא עושה כל התלוי בו כדי להביא לימות המשיח" לשון רבים, לא רק ההתחלה של יום אחד, אלא של ימות (ל' רבים) – ימות המשיח (ולא רק כאשר משיח הוא "בחזקת משיח"², אלא כל ימות המשיח – גם השלימות של "משיח ודאי"² וכו').

ובפשטות הכוונה היא – שמכינסו השלוחים צריכים לבוא ולהביא החלטות טובות כיצד כל שליח צריך להתכונן בעצמו ולהכין את כל היהודים במקומו ובעירו וכו' לקבלת פני משיח צדקנו, על-ידי שהוא מסביר את ענינו של משיח כמבואר בתושב"כ ובתושבע"פ באופן המתקבל לכל אחד ואחד לפי שכלו והבנתו, כולל במיוחד – על-ידי לימוד עניני משיח וגאולה, ובפרט באופן של חכמה בינה ודעת.

והיות שזוהי העבודה של זמן זה, הרי מובן שזה שייך לכל יהודי בלי שום יוצא מן הכלל.

ב. ויהי רצון, שעיי"ז שכל שליח ימלא את תפקידו בשלימות עם כל עשר כוחות הנפש שלו, ובפרט שכל השלוחים יהיו מונחים בזה ביחד ("זיך צוזאמענלייגן") ויכנסו בזה – יביאו תיכף ומיד ממש את (הגילוי ושלימות של) השליח העיקרי והאמיתי, יחד עם גילוי עשר הכוחות שלו – "שלח נא ביד תשלח", השליח שבדורנו – כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – וכפי שהי' בדור שלפניו, שכ"ק מו"ח אדמו"ר נתאחד עם אביו, אשר הוא הי' בנו יחידו, כך שיש לנו את השלימות של כל "שבעת קני המנורה", כל השבעה דורות.

ועוד ועיקר: מאחר שכבר סיימו את עבודת השליחות – בא כל שליח אל המשלח האמיתי, הקב"ה, ומודיע: עשיתי את שליחותי, ועכשיו הגיע הזמן שאתה, כביכול, תעשה את שליחותך [שגם הקב"ה הוא שליח ("מגיד דבריו ליעקב גו"³)], וביחד עם עשר הספירות – הרי עצמות ומהות בעצמו כביכול הוא משיח צדקנו]: "שלח נא ביד תשלח"⁴ – שלח לנו את משיח צדקנו בפועל ממש!

(קטע שיחות ש"פ חיי שרה, כ"ה מ"ח, מבה"ז כסלו, ה'תשנ"ב - פתיחת כינוס השלוחים העולמי - מוגה, תרגום מאידית*)

(1) ברכות פ"א מ"ה.
 (2) רמב"ם הל' מלכים פ"א ה"ד.
 (3) תהלים קמז, יט. וראה שמו"ר פ"ל, ט.
 (4) להעיר מהשייכות לשנה זו – ד"שלח נא ביד תשלח" הוא ר"ת תשנ"ב.
 (* התרגום הוגה ותוקן מחדש על-ידינו. המו"ל.)

השליחות היחידה שנותרה

א. בעמדנו בהתחלתו ובפתיחתו של כינוס השלוחים העולמי – השלוחים שיחיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, בכל מרחבי תבל, בארבע כנפות הארץ – צריך להזכיר, בראש ובראשונה, את היסוד, ולהורות ("ארויסגעבן") את התפקיד של השלוחים בדורנו זה בכלל, ובמיוחד החידוש בעבודת השליחות שנתוסף במיוחד בזמן האחרון: **לקבל פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה.**

כמדובר כמ"פ, שנוסף על הנקודה המשותפת בכללות עבודת השליחות של בני-ישראל בכלל, כשלוחיו של הקב"ה, שהיא "אני נבראתי לשמש את קוני"י¹, ובפרט השלוחים של נשיא דורנו – אשר נקודת השליחות הזאת משותפת ושוה בכל הזמנים – מיתוסף מזמן לזמן חידוש בשליחות, שליחות מיוחדת, שהיא חודרת ("נעמט דורך") את כל עניני השליחות והיא ה"שער"² שעל-ידו "עולים" כל עניני השליחות; ועאכו"כ בנדוד"ד – שזהו חידוש כללי ועיקרי, שאינו רק פרט (או כלל) נוסף בשליחות, אלא הוא עיקר וענין כללי ביותר, ועד שהוא הענין הכי כללי ביהדות – הכנה לביאת משיח צדקנו – שמקיף את כל הנקודות והפרטים של עבודת השליחות.

כפי שכבר דובר פעמים רבות (ובפרט בחדשים ושבועות האחרונים): על-פי הודעת חז"ל³ שכבר "כלו כל הקיצין", וההודעה של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שכבר עשו תשובה גם-כן, עד שכבר סיימו את כל עניני העבודה (אפילו "לצחצח את הכפתורים"⁴), ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו – הרי העבודה והשליחות עכשיו היא: להיות מוכנים בפועל לקבלת פני משיח צדקנו **בפועל ממש!**

מזה מובן, שבזה מתבטאת ("באשטייט") המטרה של כינוס השלוחים העולמי הנוכחי: להתדבר ביחד ולצאת בהחלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של הזמן הנוכחי: קבלת פני משיח צדקנו.

ב. [. . .] בשנה זו במיוחד, נתוסף חידוש בהקישור של עבודת השליחות עם "שלח נא ביד תשלח", השליחות של משיח צדקנו:

דובר לעיל (סעיף א), שכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו הודיע שכבר סיימו כל עניני העבודה, וכבר עומדים מוכנים, "עמדו הכן כולכם", לקבל פני משיח צדקנו.

כפי שרואים זאת (כמדובר כמה פעמים) גם בכך, שבמאורעות העולם נתקיימו כמה סימנים על הגאולה, החל מהסימן (בילקוט שמעוני⁵) ש"הגיע זמן גאולתכם" מזה ש"מלכיות מתגרות זו בזו"⁶, בפרט במדינות הערביים [כולל – מה שראו בימים אלו, שבמה שכונה "ועידת השלום", הם הודיעו שהם מוכנים לוותר על כל הענינים למען "שלום" כביכול, ובפועל נתגלה ש"לא דובים ולא יער!" ואכ"מ].

(1) משנה וברייתא סוף קידושין.

(2) ראה סה"ש קיץ הש"ת ע' 22. וש"נ. תש"ד ע' 105.

(3) לקו"ד ח"ד תשמז, ב. (וראה סה"מ תש"ח ע' 240).

(4) סנהדרין צז, ב.

(4) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(5) ישע"י רמז תצט.

(6) מדרש לקח טוב לך לך יד, א. וראה גם ב"ר פמ"ב, ד.

וכבר נתקיים הסימן של השנה שעברה – ה'תשנ"א ר"ת הי' תהא שנת נפלאות אראנו, ובהוספה בשנה זו – והולך ונמשך – הי' תהא שנת נפלאות בה, (ו)בתוכה – שזה (הנפלאות) נעשה המהות והתוכן והנשמה של השנה.

ורואים בפועל איך שכבר נפעל והולך ונפעל ה"וילחום מלחמת ה" וינצח בכמה וכמה ענינים – ודוקא מתוך מלחמה של שלום. ונצחון הוא גם מלשון נצחיות, קשור עם הגילוי של "נצח": נ' – גילוי שער הנו"ן, צ' – שנת הצד"ק (כפי שבנ"י קראו לשנה זו), וח' – הגילוי של משיח צדקנו, הקשור במספר שמונה (שמונה נסיכי אדם?).

מזה מובן, שמאחר שהשלוחים עומדים כבר מזמן לאחר מילוי התחלת עבודת השליחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, ומזמן לאחר אמצע עבודת השליחות, עד שכבר סיימו את השליחות (כהודעת נשיא דורנו הנו"ל), ואף-על-פי-כן עדיין לא באה בפועל ממש הגאולה האמיתית והשלימה – צריך לומר שעדיין נשאר משהו לעשות כדי להביא את הגאולה בפועל.

והוא: על-פי הידוע ש"בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל"⁸, "א' הראוי מצדקתו להיות גואל, וכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו"⁹, ועל-פי הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, השליח היחיד שבדורנו, המשיח היחיד שבדורנו, שכבר סיימו את הכל – הרי מובן, שמתחיל להתקיים ה"שלח נא ביד תשלח", השליחות של כ"ק מו"ח אדמו"ר. ומזה מובן, שהדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות, הוא: **לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש**, בכדי שהוא יוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל בני ישראל מהגלות!

דבר זה עומד בהדגשה יתירה בשבת פ' חיי שרה (שבו מתקיים כינוס השלוחים), שבה קראו אודות שליחות ששלח אברהם את אליעזר לנישואי יצחק ורבקה, שזה נותן כח על כל עניני השליחות, ובמיוחד – שלימות ענין השליחות של משיח צדקנו.

ונוסף לזה זהו גם שבת מברכים ראש חודש כסלו [ובשנה זו – שני ימים ראש חודש], חודש **הגאולה**, וחודש מתן תורה דפנימיות התורה¹⁰, חודש השלישי בימי הגשמים [כנגד חודש השלישי בימי הקיץ¹¹ (חודש סיון) – החודש של מתן תורה הנגלית¹⁰]. ולהוסיף, שגשמים קשורים גם הם לשליחותו של משיח – מלמטה למעלה (ע"ד לבנה), "ואד יעלה מן הארץ"¹², שדוקא "מן הארץ" (ב"ן), נשמה בגוף, נעשה מהחומריות גשמיות, ומהגשמיות נעשה "אד" (יסוד האוויר, היסוד הדק ביותר), שהוא "יעלה" למעלה מעלה, עוד יותר למעלה מ"ורוח אלקים מרחפת על פני המים", "זה רוחו של מלך המשיח"¹³ – מאחר שנפעל התחיל בתור נשמתו דכ"ק מו"ח אדמו"ר בפועל ממש, כנשמה בגוף (ולא רק כפי שהוא "רוח . . מרחפת על פני המים").

(קטעים משיחות ש"פ חיי שרה, כ"ה מ"ח, מבה"ח כסלו, ה'תשנ"ב – פתיחת כינוס השלוחים העולמי – מוגה, תרגום מאידית*)

(7) סוכה נב, ב.

(8) פ"י הברטנורא למגילת רות.

(9) ראה שו"ת חת"ם חו"מ (ח"ו) בסופו (סצ"ח). וראה שד"ח פאת השדה מע' האל"ף כלל ע' ועוד.

(10) ראה לקוטי לוי"צ אגרות-קודש ע' רה. ריז.

(11) ראה ל"ת להאריז"ל פ' ויצא. ועוד.

(12) בראשית ב, ו.

(13) בראשית א, ב. ובב"ר פ"ב, ד. פ"ח, א.

(* התרגום הוגה ותוקן מחדש על-ידינו. המו"ל.

בפרשתנו החלה הגאולה

בפרשתנו מתחיל הסיפור של התחלת הגאולה. בפרשה הקודמת מסופר אודות גלות: "והכנעני אז בארץ" וכפי שרז"ל אומרים שהי' הולך וכובש כו', ואילו בפרשתנו מדובר כבר אודות הגאולה, שאברהם אבינו קנה חלקת אדמה מעפרון בארץ-ישראל וזה הי' "לעיני בני חת", שכולם הודו שזה שייך לאברהם – תחלת הגאולה הכללית של כל בני ישראל.

והגם שהוא שילם עבור זה "ארבע מאות שקל-כסף", הרי מובא על כך שלא רק שלא נוספה עי"ז מעלה לעפרון, אלא אדרבה, עוד חסרון: משום כך נטלו משמו את האות "ו".

וכדאיאתא בספר פענח רזא (ספר של ראשון) שע"י הארבע מאות שקל כסף ששילם אברהם, קיבל כל יהודי חלק בארץ ישראל, וכפי שהוא מחשב שם – על-פי חשבון הפסוק "זרע חומר שעורים בחמישים שקל כסף" – שעבור ארבע מאות שקל אלו קיבל כל יהודי משישים ריבוא בני ישראל אמה על אמה בארץ ישראל.

[ואם-כן] הגאולה כבר החלה אז, וצריכים רק להסיר את ההעלמות והסתרים, ולהביא ("אראפברענגען") את הגאולה למטה בגילוי ע"י משיח צדקנו במהרה בימינו ממש.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ חיי שרה, מבה"ח כסלו ה'תשנ"ז – לקו"ש ח"א ע' 44)

ההכרזה שבאה מגג בית המקדש

[. .] כשרואים המאורעות שבתקופה האחרונה בנוגע ל"תולדות ישמעאל" (שבסיום פרשתנו) – אשר, נוסף לכך שכללות הענין ד"מלכיות מתגרות זו בזו" הוא מסימני הגאולה, כמארז"ל¹ "אם ראית מלכיות מתגרות זו בזו צפה לרגליו של משיח", ה"ז בהדגשה יתירה בנוגע ל"תולדות ישמעאל", כדאיאתא בילקוט שמעוני² "שנה שמלך המשיח נגלה בו . . מלך פרס מתגרה במלך ערבי . . כל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים" (כפי שרואים במוחש הבלבול דאוה"ע שלא יודעים מה לעשות, ומחפשים עצות שונות כו'), והקב"ה אומר לישראל "בני אל תתיירו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם . . הגיע זמן גאולתכם", וממשיך ש"מלך המשיח . . עומד על גג בית המקדש³ והוא משמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם" – כפי שהכריזו ומכריזים במיוחד לאחרונה.

(משיחת ש"פ חיי שרה, כ"ב מרחשון ה'תשנ"א – מוגה)

1) רמב"ם הל' ביהב"ח פ"ה ה"ז, די ש לומר, שבה מרומז שההכרזה "עניים הגיע זמן גאולתכם" באה מחוץ לארץ שלא נתקדשה בקדושת ארץ ישראל, בדוגמת החילוק שבין גג המקדש להתוך המקדש עצמו.

(1) ב"ר פמ"ב, ד. מדרש לקח טוב לך לך יד, א.

(2) ישעיי רמז תצט.

(3) להעיר מדיק לשון המדרש "עומד על גג בית המקדש" – שגגין לא נתקדשו (פסחים פה, סע"ב).

המדור הבא מוקדש

לעילוי נשמת ר' יהודה כ"ר **משה ישועה פתי"ה** ע"ה – נפטר ביום ז"ך מנחם-אב ה'תש"ב

ולזכות בני משפחתו שיחיו: ר' יהודה בן חנינה וזוג' **סיגל** בת דבקה, וילדיהם:

נדב נתן גבריאל, אלישע מישאל יצחק, יותם מנחם מענדל ויעקב ישראל זושא שיחיו